

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Свиленград, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.а
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200219 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН.

Внесена е административнонаказателна преписка (АНП) от
Директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кърджали по издаден
Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия КОО №
096303 от 24.11.2022 година по компетентност за налагане на Безвъзмезден
труд в полза на обществото на А. А. И. с ЕГН ***** от град
*****, на основание чл. 266, ал. 3 от
Закона за горите (ЗГ).

Административнонаказващият орган (АНО) – Директорът на РД Г -
Кърджали, редовно призован, не се явява.

Нарушителят А. А. И., редовно призован, не се явява.

По делото са събрани писмени доказателства.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото писмени доказателства, установи следното от
фактическа страна:*

А. А. И. е роден на 15.09.1987 година, с ЕГН *. Живее в
град *.

От анализа на събраните по делото доказателства е видно, че на
24.11.2022 година около 16.00 часа, Б.И.Н., който работи на длъжност

„Горски инспектор при РДГ – Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” съвместно с колегите си К.Д.Н. и Й.Д.Д. констатира, че нарушителят И. съхранява в двора си на посочения по-горе адрес дърва за огрев без Превозен билет за тях. Дървата са измерени от горските служители с метър и е установено количеството им – 1 пр.куб.м.

За така констатираното е съставен Констативен протокол серия КОО № 127384 от същата дата, който е подписан от горските служители и от присъствалия на проверката нарушител - А. А. И..

Б.И.Н. съставя срещу А. А. И. АУАН серия КОО № 096303/24.11.2022 година, а именно за това, че на 24.11.2022 година в двора на дома, където живее - град *****, съхранява дърва за огрев – 1 пр.куб.м. тополя, без Превозен билет за тях. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетелите по Акта - К.Д.Н. и Й.Д.Д.. Подписан е от нарушителя без възражения.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

Преписката е изпратена в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, която с Постановление на Прокурор Десислава Садова от дата 16.02.2023 година отказва да образува Досъдебно производство (ДП) за престъпление по чл. 235 от НК и прекратява преписка в х.№ 270/2023 година по описа на Районна прокуратура – Хасково на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК (деянието не съставлява престъпление поради липсата на обективния елемент от състава на престъплението). Посочено е, че паричната равностойност на дървесината (вредата на Държавата) е в размер на 55 лв., която сума е посочена и в Придружителното писмо на АНО, с което преписката е изпратена в Прокуратурата. Постановлението от дата 16.02.2023 година е изпратено на РДГ – Кърджали по компетентност за реализиране на административнонаказателна отговорност на А. А. И.. Документите са получени при АНО на дата 27.02.2023 година.

След получаване на посоченото Прокурорско постановление, Директорът на РДГ - Кърджали установява, че извършеното от А. А. И. нарушение е повторно - извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление (НП) № 2499/19.08.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 14.09.2022 година, с което на А. А. И. за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 150 лв. и НП № 2337/24.06.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 15.08.2022 година, с което на А. А. И. за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е наложено административно наказание

„Глоба” в размер на 150 лв. Предвид на това, че А. А. И. е наказан за други такива нарушения по чл. 266, ал. 1 от ЗГ и въз основа на АУАН, респ. Прокурорското постановление, АНО изпраща преписката в Районен съд - Свиленград, който да се произнесе по наказанието на нарушителя за нарушението по чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗГ, се доказва вземайки предвид факта, че Б.И.Н. заема длъжността „Старши специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от Диплома за средно образование серия Н-02 № 0003108), т.е. Николов се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ, действало при изпълнение на служебните си задължения.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

Изложената по горе фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи, че Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна - Директорът на РДГ - Кърджали. АНО е сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество Искането на АНО, Съдът намира за основателно по следните съображения:

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила: деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя е квалифицирано по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, актосъставителят не е посочил конкретната хипотеза, не води до различни правни изводи, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани от актосъставителя като

нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН не са посочени адресите и датите на раждане на свидетелите по Акта, но тези реквизити следва да са налични в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посочените лица. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и служебните им адреси, е налице пълно индивидуализиране на посочените лица и не е наличен проблем с тяхната индивидуализация, т.е. с тяхната самоличност, респ. призоваването им в съдебно заседание в случай на необходимост. От друга страна констатираните пропуски не представляват съществени процесуални нарушения, тъй като за да се окачестви едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса и конкретно в случая тези на нарушителя, което в случая не е налице.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но с оглед изложеното по-горе, касаещо съществено процесуално нарушение и тъй като ако беше депозирано такова от страна на жалбоподателя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа, настоящият състав не счита, че това е нарушение, водещо на самостоятелно основание до отмяна на обжалвания акт.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 24.11.2022 година актосъставителят Б.И.Н. е заемал длъжността „Старши специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” и притежава лесовъдско образование. Деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска области в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград,

Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Димитровград, Минерални бани, Стамболово и Тополовград.

При издаването на Акта е спазен предвидения от разпоредбата на ал. 1, изречение второ на чл. 34 от ЗАНН срок. Анализът на така описаната по-горе фактическа обстановка показва, че административнонаказателното производство против нарушителя е започнало със съставянето на АУАН на 24.11.2022 година, като в последствие преписката е била изпратена на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, но без образуваното административнонаказателно производство да бъде прекратено (липсва Мотивирана резолюция на АНО за прекратяване на АНП). Не е налице забрана Съдът да приложи разпоредбата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ въз основа на съставения АУАН при наличие на отказ от страна на Прокурора да образува ДП. В конкретния случай се процедира именно така. За пълнота следва да се посочи, че пречката по чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, не е налице, тъй като разпоредбата изрично изисква спрямо същото лице за същото деяние да е налице Постановление за прекратяване на делото, т.е. на ДП, докато в случая не е налице прекратяване на ДП, а отказ да се образува такова. В случая не е нарушен принципът, залегнал в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, тъй като не е налице постановен краен акт, който да е влязъл в законна сила, поради което Съдът намира, че не е налице нарушение на принципа *ne bis in idem* в конкретния случай.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е придружена с Превозен билет. Превозен билет се издава за дървесината, добита от горските и извънгорските територии. Съгласно 15б, ал. 1 от Наредба № 1 от 30.01.2012 година за контрола и опазването на горските територии, Превозният билет се издава чрез интернет информационната система на Изпълнителната агенция по горите. Превозният билет придружава транспортираната дървесина от мястото на нейното натоварване (експедиран) до мястото на доставка, както и при нейното съхраняване на посочения в Билета адрес.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение. Безспорно е установено от

събраните по делото писмени доказателства, че на 24.11.2022 година в двора на дома си, находящ се в град Любимец, на улица „Зорница” № 61, попадащ на територията на град Свиленград, област Хасково, нарушителят е съхранявал дърва за огрев – тополя 1 пр.куб.м., без Превозен билет. Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка. Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото и при преглед в регистъра на Изпълнителната агенция по горите за Превозните билети, който е публичен, че е издаден Превозен билет за процесното количество. Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, в което нарушителят е обвинен.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол (, съставен при проверката на място), който е приложен към Административнонаказателната преписка (АНП), т.е. той се явява част от административнонаказателното производство и нарушителят има възможност да се запознае с него, а отделно от това той му е бил връчен.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл. В конкретния случай Съдът намира, че нарушението от страна на нарушителя е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискванието, че дървесината следва да е придружена с Превозен билет. А. И. е имал обективна представа, че съхранява дървесина без Превозен билет. Ето защо Съдът намира, че деецът е съзнавал, че съхранява дървесина, за което не е имало издаден Превозен билет и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, но го е извършил именно с тази цел.

Законодателят с промените в ЗАНН през 2021 година е указал какво е „повторност” на нарушенията като съгласно § 1, ал. 2 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗАНН, предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ЗАНН, „нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община от същия вид” е това нарушение от физическо

лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.

От материалите по делото е видно, че нарушителят е бил наказан за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ с НП № 2499/19.08.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 14.09.2022 година и с НП № 2337/24.06.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 15.08.2022 година, т. е. в едногодишен срок от влизането в сила на горесцитираните две НП, като нарушителят отново е извършил същото административно нарушение в едногодишния срок от влезлите в сила на двете посочени НП, а именно: на 24.11.2022 година. Следователно извършеното от нарушителя изцяло припокрива нормата на „повторност” на нарушението.

По отношение на НП № 2497 от 19.08.2022 година не може да се приеме, че е налице повторност, тъй като касае друг състав на административно нарушение, а именно: свързано с липсата на контролна горска марка.

От изложеното става ясно, че нарушителят е извършил процесното нарушение в условията на „повторност”, поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ, съгласно която, когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е Глоба от 500 лв. до 3 000 лв. или Безвъзмезден труд в полза на обществото, в редакцията на нормата към датата на деянието, която е по-благоприятна в сравнение с действащата към момента.

Настоящия Съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява нарушител на ЗГ, липсата на данни за постоянни трудови доходи от страна на нарушителя и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, че следва да приеме Искането на АНО за налагането на административно наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото” за основателно.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗАНН, за административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото”, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1.”. И тъй като, съобразно нормата на чл. 16а от ЗАНН, „Безвъзмездният труд” е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа

и повече от 200 часа годишно за не повече от 2 последователни години, предвид разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай Съдът счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от А. А. И. нарушение, т.е. в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, размера на минималната работна заплата към датата на деянието – 710 лв. съгласно ПМС № 37/01.04.2022 година.

В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото.

Поради изложеното, Съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно: Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година за извършеното нарушение.

Съгласно чл. 58в, ал. 2 от ЗАНН, в това производство Съдът се произнася и за отнемането в полза на Държавата на вещите и предметите по чл. 20 и чл. 21 от ЗАНН, но такива няма установени в конкретния случай.

По разноските:

Няма такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

НАЛАГА, на основание чл. 266, ал. 3 от ЗГ, административно наказание „БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ” в размер на **40 (четиридесет) часа** за срок от **1 (една) година** на А. А. И. с ЕГН ***** от град ***** , за извършеното нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ при условията на повторност, за което е бил издаден АУАН серия КОО № 096303/24.11.2022 година.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

След влизане на Решението в сила, да се изпрати препис на РДГ - Кърджали и на Пробационна служба - Хасково, с указания след изпълнение на наказанието, да се изпрати на Съда препис от Доклада по чл. 81г, ал. 2 от ЗАНН.

След влизане в сила на Съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____